

[XXX]

Sendt pr. e-mail til [\[XXX\]](#)
og pr. brevpost til ovennævnte adresse.

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelse – klage over opkrævning af fast afgift i NRGi Lokalvarme A/S**18. juli 2014**

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

De har den 21. oktober 2013 klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afvisning af at rejse en tilsynssag om grundlaget for opkrævning af fast afgift i NRGi Lokalvarme A/S (herefter værket). Energitilsynet fandt ikke anledning til at foretage sig yderligere i sagen i anledning af Deres henvendelse, hvilket tilsynet oplyste Dem om ved brev af 11. oktober 2013.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet kan ikke behandle klagen over Energitilsynets besvarelse af 11. oktober 2013 om ikke at rejse en tilsynssag. Energiklagenævnet afviser på denne baggrund klagen. Det skyldes, at Energitilsynets besvarelse af Deres henvendelse ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Værket fremsendte den 27. september 2012 et brev med oplysning om, at der ville træde nye priser i kraft pr. 1. januar 2013. Det fremgik heraf, at der skulle betales en fast målerleje og en afgift, som var afhængig af, hvor mange m² boligareal, der var registreret i BBR-registret (fast afgift). For nogle kunder ville det betyde en lavere fast afgift og for andre en højere fast afgift. Herudover skulle man betale for varmekonsumet (den variable afgift).

Det ændrede beregningsgrundlag for den faste afgift betød, at Deres faste afgift steg fra ca. 2.000 kr. til 6.500 kr.

De henvendte Dem herefter bl.a. til Folketingets Ombudsmand, SKAT, Forbrugerombudsmanden samt værket, men har ikke herigennem kunne få en nærmere vurdering samt forklaring af rimelighed af det ændrede beregningsgrundlag.

Forbrugerombudsmanden videresendte den 4. oktober 2013 Deres sag til Energitilsynet, som den 11. oktober 2013 besvarede Deres henvendelse.

Energitilsynets fandt ikke anledning til at foretage sig yderligere i sagen i anledning af Deres henvendelse.

De klagede herefter ved brev af 21. oktober 2013 til Energiklagenævnet.

Klagernes synspunkter og bemærkninger

Det er Deres opfattelse, at Energitilsynet på baggrund af Deres henvendelse bør rejse en tilsynssag om grundlaget for værket opkrævning af fast afgift. Til støtte herfor har De navnlig anført, at værket har ændret den faste afgift således, at den nu er baseret på boligareal, som for Deres vedkommende betyder en stigning pr. år fra 2.000 kr. til 6.500 kr. Den faste afgift er tilfældig og urimelig, og BBR-oplysninger om boligarealet er ikke egnet som grundlag for fastsættelse af fast afgift. Baggrunden for stigningen er ifølge værket slid på ledningsnettet samt større varmemeforbrug. Sliddet er imidlertid udokumenteret og varmemeforbruget betaler De i forvejen for. Energitilsynet bør på den baggrund undersøge forholdene nærmere.

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Side 2 af 7

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet har ikke haft yderligere bemærkninger til sagen, men henviser til besvarelsen af 11. oktober 2013.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse er vedlagt som bilag.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet har i flere sager taget stilling til, at Energitilsynet alene har pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger således, at Energitilsynet som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelser af 15. december 2008, j.nr. 1021-21 og 1021-28¹.

Energiklagenævnet kan kun behandle klager over afgørelser i forvaltningsretlig forstand, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energitilsynets afvisning af en henvendelse/klage på baggrund af, at der efter tilsynets vurdering ikke er en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd, efter almindelig forvaltningsretlig praksis alene er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, såfremt tilsynet har iværksat skridt til at oplyse sagen nærmere, eller i øvrigt har anlagte mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som henvendelsen rejser.

¹ Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

Energiklagenævnet kan herved bl.a. henvise til en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, FOU 1994.143².

Energitilsynet modtog Deres henvendelse den 4. oktober 2013 og afviste ved brev af 11. oktober 2013 at rejse en tilsynssag på baggrund heraf. Energitilsynet foretog ingen sagsbehandlingsskridt, inden tilsynet fremsendte besvarelsen af 11. oktober 2013. Energitilsynet har således ikke iværksat skridt til at oplyse sagen nærmere, eller i øvrigt i besvarelsen af 11. oktober 2013 anlagt mere konkrete retlige betragtninger om de spørgsmål, som Deres henvendelse rejser. Energitilsynets besvarelse har i stedet karakter af, at tilsynet oplyser Dem om sin praksis.

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Side 3 af 7

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at Energitilsynets besvarelse af 11. oktober 2013 ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, der kan indbringes for Energiklagenævnet. Der er således alene tale om en besvarelse. Da Energiklagenævnet som anført alene kan behandle klager over afgørelser, afviser Energiklagenævnet hermed klagen over besvarelsen af 11. oktober 2013.

Energiklagenævnet bemærker hertil, at Energitilsynet i tilsynets besvarelse af 11. februar 2013 har omtalt besvarelsen som en afgørelse. Energitilsynet har samtidig givet klagevejledning til Energiklagenævnet. Det er imidlertid Energiklagenævnet, der som klageinstans vurderer og afgør, om en besvarelse fra Energitilsynet er en afgørelse der kan indbringes for nævnet. Energiklagenævnet er således ikke bundet af Energitilsynets udmelding herom.

På baggrund af oplysningerne i sagen giver det i øvrigt ikke Energiklagenævnet anledning til bemærkninger, at Energitilsynet ikke har oplyst sagen yderligere med henblik på at vurdere, om der var en konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Det er derfor ikke i strid med Energitilsynets tilsynsforpligtelse, at tilsynet ikke har foretaget sig yderligere i anledningen af klagerens henvendelse.

Energiklagenævnet afviser herefter klagen over Energitilsynets besvarelse af 11. oktober 2013.

Energiklagenævnet kan vejledende oplyse, at der på energiområdet er et privat forbrugerankenævn, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet på Energiområdet behandler klager, der angår køb og levering af energiydelser fra energiforsyningsvirksomheder. Ankenævnets adresse er Carl Jacobsens Vej 35, 2500 Valby, tlf.: 41 71 50 00. De kan læse mere om Ankenævnet og

² Udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand er offentliggjort på hjemmeside: www.retsinformation.dk.

betingelserne for at kunne klage til nævnet på www.energianke.dk. Spørgsmålet om, hvorvidt opkrævningen af faste afgifter hos Dem konkret er urimelig vil eventuelt kunne indbringes for Ankenævnet på Energiområdet.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 3 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven. Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Side 4 af 7

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Denne afgørelse sendes også til orientering til NRGi Lokavarme A/S samt til Energitilsynet.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnnsformand

i dennes fravær og efter bemyndigelse underskrevet af

Henrik Chieu
Sekretariatschef

Bilag – Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Elforsyningslovens³ §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Af lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister.
[...]

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

Side 5 af 7

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.
[...].”

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har i en række sager taget stilling til, om Energitilsynet har pligt til at realitetsbehandle henvendelser og klager, som tilsynet modtager. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 15. december 2008, j.nr. 1021-21. Af denne afgørelse fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Energiklagenævnets bemærkninger

Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår, at der til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsættes et Energitilsyn. Det fremgår endvidere af elforsyningslovens § 80, at Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

Varmeforsyningsloven og de øvrige love, som Energitilsynet fører tilsyn med, indeholder ikke på samme måde som elforsyningsloven specifikke bestemmelser om Energitilsynets tilsyns- og klagefunktion. Det er dog Energiklagenævnets opfattelse, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet konkret behandler sager efter. Energiklagenævnet har herved lagt

³ Lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 om elforsyning med senere ændringer.

vægt på, at Energitilsynet blev nedsat med hjemmel i elforsyningsloven, og at det derfor er naturligt, at generelle bestemmelser om Energitilsynets funktioner m.v. findes i elforsyningsloven. Det følger ligeledes af ordlyden af elforsyningslovens § 78, stk. 1, at Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktioner på *energiområdet*.

Tilsynsmyndigheder har efter almindelig forvaltningsretlig praksis som sådan ikke pligt til at behandle alle klager. Det er fast antaget vedrørende tilsynsordninger, hvor én forvaltningsmyndighed fører tilsyn/kontrol med en anden forvaltningsmyndighed. Det samme må antages at være udgangspunktet i forhold til et lovbestemt tilsyn med en erhvervssektor – som Energitilsynets virksomhed er udtryk for – medmindre en konkret fortolkning af den enkelte tilsynsbestemmelse måtte ændre herved. Dette udgangspunkt, hvorefter en tilsynsmyndighed ikke har pligt til at behandle klager eller andre henvendelser, gælder uanset, om den person, som klager, må anses for at have en væsentlig og individuel interesse i det forhold, der klages over (partsstatus/klageberettiget til Energitilsynet). Der henvises herved til Folketingets Ombudsmands udtalelse i Folketingets Ombudsmands Beretning 1990, side 83 ff. (*FOB 1990.83*). Udtalelsen findes bl.a. på det fælles statslige retsinformationssystem, www.retsinfo.dk under betegnelsen FOU 1990.83.

For så vidt angår en nærmere fortolkning af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80 finder Energiklagenævnet, at disse ikke pålægger Energitilsynet en pligt til at behandle klagesager. Energiklagenævnet har herved navnlig lagt vægt på, at det af elforsyningslovens § 80 følger, at Energitilsynet bl.a. på baggrund af en klage *kan* tage en sag op. Energiklagenævnet skal i det hele henvise til "Elforsyningsloven med kommentarer" af Bent Ole Gram Mortensen, 2. udgave 2004, Jurist- og Økonomforbundets forlag side 439 ff. Energiklagenævnet finder endvidere, at anvendelsen af udtrykket "klagefunktion" i elforsyningslovens § 78, stk. 1, ikke uden en nærmere præcisering i lovens forarbejder med tilstrækkelig klarhed pålægger Energitilsynet en egentlig pligt til at behandle klager. Energiklagenævnet bemærker hertil, at lovgivningen på det energiretlige område kan indeholde særskilte bestemmelser, som i konkrete tilfælde medfører en pligt for Energitilsynet til at behandle klager (f.eks. varmforsyningslovens § 23 k, stk. 4). En sådan pligt følger dog som anført ovenfor ikke af de generelle tilsynsbestemmelser i elforsyningslovens § 78, stk. 1, og § 80.

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Side 6 af 7

...

En tilsynsmyndighed som Energitilsynet har alene pligt til at realitetsbehandle henvendelser/klager, i hvilke der rejses konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning eller er udvist en ulovlig adfærd. Heraf følger, at en myndighed som minimum må foretage en vurdering af, om en henvendelse/klage rejser en sådan mistanke. Der henvises herved til FOB 1990.83 (se nærmere ovenfor), hvori det i en sag vedrørende Monopoltilsynet og Industriministeriet udtales, at det næppe er muligt at præcisere omfanget af pligten til at behandle konkrete sager nærmere end til, at der på den ene side ikke er pligt til at behandle alle klager eller andre henvendelser, hvor der er påstand om, at loven overtrædes, mens der på den anden side er pligt til at realitetsbehandle henvendelser, hvor der rejses konkret begrundet mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning.

[...]"

Afgørelsen er offentliggjort i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menupunktet afgørelser. Afgørelsen omtaler endvidere en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand. Udtalelsen kan bl.a. findes på det fælles statslige retsinformationssystem, www.retsinfo.dk under betegnelsen FOU 1990.83.

18. juli 2014

J.nr. 1021-13-123-12

TML-EKN

Side 7 af 7